

Η ΚΕΡΑΣΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ — ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 8 - 105 59 ΑΘΗΝΑ — ΤΗΛ. 210 3234288 - FAX: 210 3232504 — ΚΩΔΙΚΟΣ: 3997

ΕΤΟΣ 19ο

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 103

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ € 0,29

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Η πρωτοχρονιάτικη εκδήλωση της κοπής της πίτας του Συλλόγου μας, που πραγματοποιήθηκε στις 24 Ιανουαρίου στο ξενοδοχείο «President», υπήρξε λίαν επιτυχής.

στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Δ.Σ. **Αναστάσιος Χάρος** απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό και ευχήθηκε σε όλους, το νέο έτος 2010 να είναι πλούσιο, χαρούμενο και δημιουργικό.

Ακολούθησε η κοπή της πί-

τας και η διανομή της κατά τεμάχια σε όλους τους παρευρισκόμενους στην αίθουσα, σύμφωνα με τα κρατούντα τοπικά έθιμα και στη συνέχεια μέσα σε μια χαρούμενη και παράλληλα συγκινητική ατμόσφαιρα, απονεμήθηκαν μετάλλια στους: α) **Αθανάσιο Κοντό**, μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου για την εικοσαετή και ολόψυχη προσφορά των υπηρεσιών του στο Σύλλογο, από τον Δημοτικό Σύμβουλο **Βασίλειο Αλεξόπουλο**, β) **Μαρία-Ευαγγελία Αξιώτη**, **Ελευθέριο Βρέττα**, **Μαρία Μπουλουγούρη** και **Ζωή Χάρου** για την επί 4/ετία επίδοση στις σπουδές τους και τη λήψη πτυχίου πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, και γ) **Νικόλαο**

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας με τον ιερέα Ιωάννη Γκάνο να ευλογεί την πίτα

Όλα τα μέλη του Δ.Σ. και σχεδόν στο σύνολό τους τα μέλη του Συλλόγου με τις οικογένειές τους, τους συγγενείς και φίλους τους, πλημμύρισαν την ολόφωτη και πολυτελή αίθουσα του ξενοδοχείου, αποδεικνύοντας έτσι την πίστη και την αφοσίωσή τους στις παραδόσεις και τα έθιμα του τόπου μας.

Όπως κάθε φορά, η εορτή άρχισε με τις ευχές και τις ευλογίες του συμπατριώτη μας **ιερέα Ιωάννου Γκάνου**, ενώ

Απονομή πλακέτας στον Αθ. Κοντό από τον Δημ. Σύμβουλο Β. Αλεξόπουλο

Γιώνη για την επιτυχή εισαγωγή του σε Πανεπιστημιακή σχολή.

Επίσης, με ιδιαίτερη χαρά και ζωηρά χειροκροτήματα υποδέχτηκαν όλοι τους νέους μας στην πίστα και παρακολούθησαν την επιτυχή εμφάνισή τους και την εντυπωσιακή και άρτια εκτέλεση των λεβέντικων παραδοσιακών χορών του τόπου μας. Τέλος, έσυραν το τσάμικο και τον καλαματιανό γυναίκες και άν-

(Συνέχεια στη σελ. 6)

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, μετά από το θάνατο του Επίτιμου Προέδρου του Συλλόγου μας **Αθανασίου Πλάκα**, συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση και ομόφωνα αποφάσισε:

1. Την αντιπροσωπευτική παρουσία μελών του Δ.Σ. στην κηδεία του εκλιπόντος.
2. Την εκφώνηση επικηδείου από τον Γεν. Γραμματέα.
3. Την κατάθεση στεφάνου.
4. Την έκφραση συλλυπητηρίων στα τέκνα - εγγόνια και λοιπούς συγγενείς του αποθανόντος.
5. Την αναστολή οποιωνδήποτε εορταστικών εκδηλώσεων κατά την περίοδο της Αποκριάς.
6. Ανάρτηση φωτογραφίας του θανόντος στα γραφεία του Συλλόγου.
7. Το παρόν ψήφισμα να δημοσιευτεί στην εφημερίδα του Συλλόγου μας και στις τοπικές εφημερίδες των Συλλόγων και των Δήμων της Φωκίδας.

Ο Πρόεδρος
Αναστάσιος Χάρος

Ο Γεν. Γραμματέας
Βασίλειος Αλεξόπουλος

ΝΕΑ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΦΩΚΙΔΑΣ

• Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας προχωρά σε προμήθεια μηχανημάτων αιμοκάθαρσης για τις ανάγκες του Γεν. Νοσοκομείου Αμφίσσας, που έχει ως σκόπό την άρτια εξυπηρέτηση των κατοίκων του Νομού μας που έχουν ανάγκη αιμοκάθαρσης.

Ο Νομάρχης Φωκίδας κ. **Νικόλαος Φουσέκης** δήλωσε σχετικά: «Το ζήτημα της αιμοκάθαρσης είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο και απαιτεί υποδομή και αδιάλειπτη λειτουργία των μηχανημάτων προκειμένου να μη τίθεται σε κίνδυνο η υγεία των νεφροπαθών ασθενών.

Έτσι σεβόμενοι το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι νεφροπαθείς του Νομού μας και στοχεύοντας στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής τους, προχωρούμε στη δημιουργία υποδομών υποστήριξης, αποσκοπώντας στην προάσπιση και βελτίωση της υγείας τους.

Γιατί ειδικά οι νεφροπαθείς υπό αιμοκάθαρση, χρειάζονται την αμέριστη συμπαράσταση του κράτους, για τη βελτίωση του επιπέδου νοσηλείας τους, για την εξασφάλιση ενός ανεκτού βιοτικού επιπέδου και τέλος για την ηθική συμπαράσταση προς αυτούς και την κοινωνική τους ένταξη».

• Το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.) Αμφίσσας λειτούργησε για πρώτη φορά ως Κέντρο Περιφερειακού Τύπου και φιλοξένησε για 3 ημέρες 40 μαθητές του Γυμνασίου Βούλας με τους καθηγητές τους. Οι φιλοξενηθέντες μαθητές στο Κέντρο, εκπόνησαν τα προγράμματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης που διαθέτει το Κ.Π.Ε. στην Αμφίσσα, στην Ιτέα, στους Δελφούς και στο Γαλαξίδι.

Ο Νομάρχης Φωκίδας κ. **Ν. Φουσέκης**, σε σύντομο χαιρετισμό του, τόνισε ότι η προσπάθεια ίδρυσης του Κ.Π.Ε. άρχισε τον Απρίλιο του 2001 από ομάδα εκπαιδευτικών και από τον ίδιο, που τότε ήταν Δήμαρχος Αμφίσσας. Σήμερα, ύστερα από συνεχή προσπάθεια 10 ετών, το Κέντρο αποπερατώθηκε και άρχισε να λειτουργεί με πλήρη εξοπλισμό και άρτια στελέχωση από εκπαιδευτικής πλευράς, θεωρείται δε ως ένα από τα καλύτερα στο είδος του στην Ελλάδα.

Τέλος, ο κ. Νομάρχης εξέφρασε τις ευχαριστίες του σε όλους όσους συνέπραξαν και βοήθησαν στην ίδρυση και λειτουργία του

(Συνέχεια στη σελ. 5)

Κατάμεστη η αίθουσα του «President» από μέλη και φίλους του Συλλόγου μας

ΠΕΝΘΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΤΟΥΛΑ) ΚΑΡΑΔΗΜΑ

Η Παναγιώτα (Τούλα) Καραδήμα απεβίωσε στην Αθήνα όπου διέμενε, σε ηλικία 83 ετών. Η σορός της διακομίσθηκε στην Κερασιά και ενταφιάστηκε στο εκεί κοιμητήριο του Αγίου Αθανασίου.

Η Παναγιώτα γεννήθηκε στην Κερασιά Δωρίδος, ορεινό και πανέμορφο χωριό. Εκεί πέρασε τα χαρούμενα και παιχνιδιάρικα παιδικά της χρόνια και εκεί φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο από το οποίο αποφοίτησε με υψηλή απόδοση και άριστη διαγωγή.

Στα νεανικά της χρόνια βοηθούσε τους γονείς της σε διάφορες εργασίες και τον ελεύθερο χρόνο της τον διέθετε για φιλικές επαφές με τα άλλα συνομήλικα κορίτσια του χωριού.

Μεγαλώνοντας έφτασε κάποτε ο χρόνος που έπρεπε να επιλέξει το σύντροφό της και να δημιουργήσει οικογένεια. Έτσι παντρεύτηκε τον Σταύρο Χάρο, γνήσιο Κερασιώτη και άνθρωπο με καλούς τρόπους και προερχόμενο από καλή και πολυμελή οικογένεια.

Η Παναγιώτα αμέσως μετά το γάμο της και μαζί με το σύζυγό της, με την έντιμη και σωστή εργασία τους, έστησαν το πρώτο νοικοκυριό τους που μπορεί να ήταν λιτό και φτωχό, αλλά τους γέμιζε με χαρά και χαρμόσυνα μηνύματα για ένα μέλλον πιο βελτιωμένο και περισσότερο προκομένο. Πράγμα το οποίο κατάφεραν να δημιουργήσουν στα όσα χρόνια παρέμειναν στην Κερασιά.

Με την πάροδο του χρόνου, η Παναγιώτα απόκτησε δυο κορίτσια, τα οποία προστάτευσε με τον καλύτερο τρόπο σε όλα τα στάδια της νηπιακής, παιδικής και νεανικής ηλικίας τους. Η φροντίδα και η επιμέλεια προς τα παιδιά της, ήταν αδιάκοπος και συνεχής και πέρα από την ικανοποίηση των καθημερινών αναγκών τους, φρόντισε για την εγγραφή τους στο Γυμνάσιο Λιδορικίου, από το οποίο και αποφοίτησαν με πολύ καλές επιδόσεις. Με τα εφόδια αυτά, τα κορίτσια εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα και κατόρθωσαν να εξεύρουν εργασία σε δημόσιες υπηρεσίες και με κατά το δυνατόν ικανοποιητικούς μισθούς.

Η Παναγιώτα, πέρα από την ικανοποίησή της για την επαγγελματική αποκατάσταση των κοριτσιών της, υπήρξε λίαν ευτυχής όταν καμάρωσε τη μια της κόρη νυφούλα στην εκκλησία και ακόμη ευτυχέστερη όταν αγκάλιασε σφιχτά στην αγκαλιά της τις εγγονούλες της.

Όμως το γήρας πλησίασε στο ζευγάρι. Ο σύζυγος, προσβληθείς από καρδιακή ασθένεια, απεβίωσε. Η Παναγιώτα εναπομείνασα μόνη, χωρίς το σύζυγό της και προσβληθείσα και αυτή από ανίατη ασθένεια και παρά τις περιποιήσεις που της προσέφεραν οι κόρες της και τις θεραπείες στις οποίες υπεβλήθη στο νοσοκομείο, έκλεισε για πάντα τα μάτια της και παραδόθηκε στο Θεό της.

Η Παναγιώτα υπήρξε πιστή και αφοσιωμένη σύζυγος και υπερβολικά στοργική μητέρα. Έπραξε στο ακέραιο το καθήκον της και εξεπλήρωσε πλήρως τις οικογενειακές της υποχρεώσεις. Ήταν αρκετά ευγενής, φιλική προς τους συνανθρώπους της και είχε το χάρισμα να σκορπίζει το γλυκό της χαμόγελο και να συνεργάζεται με μικρούς και μεγάλους. Ήταν εργατική, ευσυνείδητη και καλοπροαίρετη!

Το χόμα της Κερασιάς που τη σκέπασε, να είναι ελαφρύ!

ΣΟΦΙΑ Ι. ΒΡΕΤΤΑ

Απεβίωσε η **Σοφία** χήρα Ιωάννη **Βρέττα** το γένος Γεωργίου Σταθοπούλου 95 ετών.

Η Σοφία Ι. Βρέττα γεννήθηκε στις 17-10-1915 στη Μανάγουλη Φωκίδος.

Η αποβιώσασα είχε παντρευτεί τον καθηγητή Ιωάννη Φ. Βρέττα από την Κερασιά Φωκίδος και έκτοτε διέμενε στη Ηλιούπολη Αττικής.

Από τον γάμο της απέκτησε τρία παιδιά, τον Κωνσταντίνο την Παρασκευή και τον Φώτη τα οποία ευτύχισε να δει επαγγελματικά αποκατεστημένα.

Την ευτυχία της οικογένειας διατάραξε πρώτα ο θάνατος του συζύγου της Ιωάννη και κατόπιν ο θάνατος του μεγαλύτερου γιού της

οδοντίατρου Κωνσταντίνου Βρέττα.

Παρ' όλες αυτές τις αντιξοότητες δεν λύγησε και στάθηκε στήριγμα στα άλλα δύο παιδιά της, ευτύχισε δε να δει τις εγγόνες της να μεγαλώνουν και να αποκαθίστανται και αυτές στη ζωή.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής της μεγάλη πια σε ηλικία είχε διάφορα προβλήματα υγείας όχι όμως και τόσο σοβαρά. Ήταν χαρά των παιδιών της να την φροντίζουν μέχρι και την τελευταία της πνοή.

Όλη της τη ζωή προσευχόταν στο Θεό για αυτήν και την οικογένεια της πλην όμως ο Θεός την κάλεσε τελικά κοντά του για να ξεκουραστεί πλέον από τα βάσανα και τις λύπες της ζωής.

Η ταφή της έγινε στο Κοιμητήριο της Παναγίας Φανερωμένης στη Μανάγουλη Φωκίδος, δίπλα στο γιό της Κωνσταντίνο όπως και επιθυμούσε.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που την σκεπάζει και ο Θεός να αναπαύει την ψυχή της.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΑΡΟΣ

Στις 11.2.2010 απεβίωσε στην Αθήνα όπου διέμενε, ο **Θανάσης Λιάρος**, ένας Κερασιώτης που προσήλκυσε όλη την αγάπη και τη συμπάθεια των συγγενών και συγχωριανών του. Η σορός του διακομίσθηκε στην Κερασιά Δωρίδος με τη συνοδεία συγγενών και φίλων, όπου και ενταφιάστηκε στο εκεί κοιμητήριο του Αγίου Αθανασίου.

Ο Θανασάκης, όπως τον αποκαλούσαμε όλοι στο χωριό, γεννήθηκε στην Κερασιά και έζησε εκεί μέχρι τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Είχε όμως την ατυχία να έλθει στον κόσμο με κάποιο νοητικό πρόβλημα, χωρίς αυτό να τον εμποδίζει να παίζει με τα άλλα παιδιά, να συνεννοείται καλά με τους γονείς και τις τρεις αδελφές του, να παίρνει μέρος στους χορούς και τα πανηγύρια και να αναγνωρίζει όλους τους κατοίκους του χωριού και να συνομιλεί με κάποια βέβαια μικρή δυσκολία μαζί τους.

Οι γονείς του, εξαιρετικοί άνθρωποι και αγαπητοί σε όλη την κοινωνία του χωριού, προσπάθησαν με κάθε τρόπο και κατέβαλλαν κάθε προσπάθεια να απαλλάξουν το παιδί τους από το πρόβλημά του, χωρίς όμως να το κατορθώσουν. Τα χρόνια περνούσαν και ο πατέρας του, πικραμένος από όλη αυτή την υπόθεση και εξασθενημένος από κάποια αρρώστια, έκλεισε για πάντα τα μάτια του. Έτσι, η όλη φροντίδα του παιδιού εναποτέθηκε στη μητέρα του και στις αδελφές του, καθώς και στον αδελφό της μητέρας του, **Αθανάσιο Καραδήμα**, ο οποίος προσέφερε στην υπόθεση αυτή, ανεκτίμητες υπηρεσίες και ηθική και οικονομική βοήθεια. Όμως, σιγά σιγά το γήρας και η στενοχώρια οδήγησε στο θάνατο και τη μητέρα.

Από το σημείο αυτό και μετά την όλη ευθύνη και ασφάλεια για τη ζωή του Θανάση, την ανέλαβαν οι τρεις αδελφές, οι οποίες, σημειωτέον, εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα, παντρεύτηκαν και δημιούργησαν εξαιρετικές οικογένειες. Και οι τρεις μαζί, ανέλαβαν την προστασία του αδελφού τους, εάλυψαν τις ατομικές του ανάγκες μέχρι το τέλος της ζωής του, διέθεσαν χωρίς φειδώ τα απαιτούμενα χρηματικά ποσά για τις οποιεσδήποτε ιατρικές εξετά-

σεις ή για την παραμονή του κατά διαστήματα σε κλινικές ή νοσοκομεία και φυσικά δεν διανοήθηκαν ποτέ να τον αποχωριστούν ή να τον εγκαταλείψουν ή να τον κλείσουν σε κάποιο ίδρυμα ή κάποιον οίκο ευγηρίας.

Οι τρεις αυτές αδελφές, η Ζωή, η Δέσποινα και η Ιωάννα κατέστησαν πραγματικές ηρωίδες και αντικατέστησαν επάξια τους γονείς τους και ιδιαίτερα τη μητέρα τους. Τον Θανασάκη τον αγάπησαν όλοι, συγγενείς, γνωστοί και φίλοι. Και ανάμεσα σ' αυτούς και ο **Μιχάλης Γρουπάρης**, σύζυγος της Ιωάννας, που τον δέχτηκε για πολλά χρόνια κοντά του, χωρίς να τον βαρεθεί και χωρίς ποτέ να βαρυνκομήσει.

Τέλος, ο Θανάσης που δέχθηκε μικρός τα χάδια και τα φιλιὰ των γονιών του, που έπαιξε και γέλασε μαζί με όλα τα παιδιά του χωριού του, που τραγούδησε και χόρευε στα πανηγύρια και τα γλέντια, που δέχτηκε κάθε ιατρική προσπάθεια, χωρίς όμως να κατανικήσει την πάθησή του και που δέχτηκε κάθε περιποίηση και φροντίδα, διαμένοντας συνεχώς στις φιλόστοργες εστίες των αδελφών του, πικραμένος και εξουθενωμένος παρέδωσε το πνεύμα και το σώμα στο Θεό, σε ηλικία 65 ετών.

Το χόμα της Κερασιάς που τον σκέπασε, να είναι ελαφρύ!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΕΡΑΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΔΩΡΗΤΕΣ

Μετά τη νεκρώσιμη ακολουθία που εψάλη στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Κερασιάς-Δωρίδος για το θάνατο του καταξιωμένου συμπατριώτη μας και πρώην Γεν. Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης, κατέθεσαν τα παρακάτω χρηματικά ποσά στη μνήμη του, οι:

1. Οικογένεια Τερζίδη	€ 50
2. Τζιβιτζόγλου Κούλη	50
3. Κοσμά Μπελίνα	50
4. Παπαχαραλάμπους Δημήτριος	50
5. Οικογένεια Ιωάννου Πανουριά	20
6. Κυρία Βούλα	15
7. Σταθά Ελένη	10
8. Σταύρου Πάννης	10
9. Οικογένεια Νικολάου Σιδερέη και Χαρούλας Πίτσιου	50
10. Δημάκας Παναγιώτης	20
11. Δημάκας Λουκάς	20
12. Δημήτρης & Κική Μπερτσιά-Δασκαλοπούλου	200

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του ανωτέρω Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου εκφράζει τις βαθιές του ευχαριστίες προς όλους τους παραπάνω δωρητές και εύχεται ο Άγιος Γεώργιος να τους έχει υγιείς και να τους οδηγεί πάντοτε προς το καλό και τη δημιουργία.

« Η ΚΕΡΑΣΙΑ »

ΤΡΙΜΗΝΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ

Ιδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ
ΔΩΡΙΔΑΣ

Αριστείδου 8 - 105 59 Αθήνα
Τηλ. 210 3234288
Fax: 210 3232504

Εκδότης - Διευθυντής
Βασίλειος Αλεξόπουλος
Κανδάνου 3 - 115 26 Αθήνα
Τηλ. 210 6927920

Συντάσσεται
από Τριμελή Επιτροπή
Βασίλειος Αλεξόπουλος
Στέλιος Αντωνόπουλος
Ιωάννης Γκάνος

Επιμέλεια Έκδοσης
Φώτης Βρέττας
E-mail: fvrettas@otenet.gr

Φωτοστοιχειοθεσία
Σώτος Μάγγος
Ακαδημίου 17-104 36 Αθήνα
Τηλ./Fax: 210 5236330
E-mail: msotos@otenet.gr

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΑΚΑΣ

Ο **Αθανάσιος Πλάκας** απεβίωσε σε ηλικία 99 ετών στην Αθήνα και η κηδεία του έγινε στην κερασιά Δωριδος.

Με ένα λιτό λόγο αποχαιρέτησε τον εκλιπόντα πατέρα του, εκπαιδευτικό και ιδρυτικό πρώτο Πρόεδρο του Συλλόγου Κερασιωτών, Αθανάσιο Πλάκα, ο γιος του Βασίλης Πλάκας.

Πατέρα,

Πίστευα πως θα κέρδιζες και τούτη τη μάχη. Μας διέψευσες και αυτή η διάψευση με βρῖσκει απροετοίμαστο. «Πώς και από πού ακουμπάει το ωμέγα στο άλφα, ποιος εν τελει αποσυνδέει το χρόνο;» αναρωτιέται ο ποιητής. Και οι απάντηση είναι μπροστά μας. Αρχή και τέλος στο ίδιο σημείο. Ξεκίνησες απ' τα λαθράκια που τόσο αγάπησες για να ανατρέψεις τους φυσικούς νόμους. Απ' το τίποτε δεν γεννιέται τίποτε. Γύρεψες μια στάλα υδρόγειο για να φωτίσει όλων ονείρων την ερημιά. Το σχολείο της Κερασιάς ήταν η πρώτη πνευματική αγκαλιά για να ακολουθήσουν το Κροκύλειο, το Λιδορίκι και η Ναύπακτος. Μια μάνα πίσω που πούλησε το ένα και μοναδικό ζώο για να σε σπουδάσει και συ με μοναδικό ένδυμα την αξιοπρέπεια σου και στρατευμένος στο απόλυτο φάνηκες ανώτερος των προσδοκιών. Το πανεπιστήμιο είναι η επιβράβευσή σου. Αφυπνίζεται η Αμερική και σαν να 'θελε να καλύψει την ένοχη σιωπή του παρελθόντος συνδράμει οικονομικά και ηθικά. Και συ, ανέστιος μέχρι πρότινος, χτίζεις σπίτι και διαμορφώνεις εξωτερικούς χώρους που άντεξαν στο χρόνο, για να μην επιτρέψουν στη λήθη να περάσει μέσα. Γνώρισες τον πατέρα σου 20 μέρες, αλλά μέσα σου τον κράτησες στους ανώτατους αναβαθμούς. Σήκωσες στους ώμους τη μάνα σου για να φτάσει στο ύψος του ιδεατού. Και έρχονται δίσεκτοι χρόνοι. Ντύνεσαι στο χακί, χορεύεις στο πανηγύρι τ' Αι Γιάννη και φεύγεις για το μέτωπο. Άλλος ένα στίβος που έπρεπε να διακριθείς. Παρά την άτυχη έκβαση του αγώνα η ανθρωπιά σου φάνηκε απέναντι σ' εχθρούς και φίλους. Και βρήκε πρόσφορο έδαφος να ξαναφανεί τα δύσκολα χρόνια του εμφυλιοπολεμικού σπαραγμού. Ταγμένος στο χώρο που πίστευες ότι περιφρουρεί τα εθνικά ιδεώδη και προάγει τα υψηλά ιδανικά, έδωσες με συνέπεια τον αγώνα σου πάνω απ' όλα για το χωριό που λάτρεψες και τους χωριανούς σου, ανεξαρτήτως ιδεολογικού χαρακώματος.

Τα χρόνια αυτά τα φύλαξες σαν κόρη οφθαλμού και τα μετέφερες στα παιδιά σου και στα εγγόνια σου.

Δημιούργησες οικογένεια, έφερες παιδιά στον κόσμο, τους έδωσες ό,τι πίστευες ως καλύτερο, τα σπούδασες και τα έμαθες να κρατάνε αγκαλιά Αγία Σοφία και Παρθενώνας. Ευτύχησες να δεις δύο πανέμορφα εγγόνια, που αισθά-

νονταν περήφανα όταν δήλωναν ότι είσαι η πρώτη τους προτεραιότητα. Μα πάνω απ' όλα μια κόρη που συνεπικουρούμενη και από τον άνδρα της ξεδίπλωνε καθημερινά τις απύθμενες αντοχές της και το μεγαλείο της ψυχής της.

Εκεί όμως που έδρεψες δάφνες ήταν ο εκπαιδευτικός τομέας. Ήσουν σπάνια πάστα δασκάλου που τίμησε το ρόλο του και την αποστολή του. Αναβάθμισες την έδρα και το λειτουργήμα σου και ανταπεξήλθες με επιτυχία σε όποιο ρόλο διδακτικό ή διοικητικό σου ανετέθη εξαντλώντας όλη την κλίμακα της εκπαιδευτικής ιεραρχίας.

Μάθαμε πολλά πατέρα. Και αυτά τα πολλά θέλω να τα κρατήσω γιατί όπως λέει και ο ποιητής:

*Είναι καιρός να πούμε τα λιγοστά μας λόγια
Γιατί η ψυχή μας αύριο κάνει πανιά*

Καλό ταξίδι πατέρα

Εκ μέρους του Συλλόγου, τον επικήδειο εκφώνησε ο Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Βαρδουσίων **Βασίλειος Αλεξόπουλος**, το περιεχόμενο του οποίου έχει ως εξής:

Σεβαστέ και πολυφίλητε Θανάση!

Σήμερα είμαστε όλοι εδώ! Τα παιδιά, τα εγγόνια σου, συγγενείς και φίλοι, συμπατριώτες και χωριανοί για να σου απευθύνουμε τον ύστατο χαιρετισμό και να σου δώσουμε το φιλί της αγάπης μας.

Κοντά σου είμαι κι εγώ σήμερα και θα προσπαθήσω με όσες δυνάμεις διαθέτω, να καταθέσω την προσωπική μαρτυρία μου, όπως σε γνώρισα ως συγχωριανό και φίλο μου, ως οικογενειάρχη και ως εξέχουσα προσωπικότητα με μακραίωνη και δημιουργική παρουσία στο δημοσιο βίο της χώρας.

Γεννήθηκες στην Κερασιά, εκεί όπου η μικρή και φτωχή κοινωνία συνδεόταν με στέρεες ηθικές αρχές και ακλόνητους κοινωνικούς δεσμούς. Σ' αυτό το γνήσιο περιβάλλον σε μορφιά, αδελφοσύνη και ηθική υγεία, έζησες τα πρώτα σου χρόνια και τελείωσες το Δημοτικό Σχολείο.

Με την αγάπη, τη στοργή και τη φροντίδα της μητέρας σου, αλλά και τη δική σου θέληση για περισσότερη μάθηση, βαθύτερη γνώση και ευρύτερη παιδεία, φοίτησες στο Γυμνάσιο Λιδωρικίου από το οποίο αποφοίτησες με άριστη διαγωγή και υψηλή βαθμολογική επίδοση. Και ύστερα! Ύστερα ο ασίγηστος πόθος σου για επέκταση των σπουδών σου, σε οδήγησε στο πανεπιστήμιο Αθηνών από το οποίο έλαβες επάξια πτυχίο της Φιλοσοφικής Σχολής.

Μετά το πέρας των πανεπιστημιακών σπουδών σου, με υψηλό πατριωτικό φρόνημα, προσέτρεξες στο κάλεσμα της Πατρίδας για να εκπληρώσεις την εθνική προς αυτήν υποχρέωση με την άριστη στρατιωτική σου εκπαίδευση. Με την επιδειχθείσα πειθαρχία και την ακριβή και άρτια εκτέλεση των καθηκόντων σου, κροίθηκες άξιος να εισαχθείς στη Σχολή Εφέδρων Αξιωματικών και να κατακτήσεις το βαθμό του εφέδρου Ανθυπολοχαγού.

Και μετά το πέρας της στρατιωτικής θητείας, ο αναμενόμενος πολυπόθητος διορισμός. Όμως τα γεγονότα που ακολούθησαν, τον απέτρεψαν. Μαύρα σύννεφα άρχισαν να σκεπάζουν τον ουρανό της Ελλάδας και ο πόλεμος με τους Ιταλούς δεν θα αργούσε πολύ να ξεσπάσει. Στις 29 Αυγούστου 1940, ημέρα πανηγυριού του Αι Γιάννη, όπου άνδρες και γυναίκες, γέροντες και παιδιά χόρευαν και γλεντούσαν στην πλατεία του χωριού, εμφανίστηκες ντυμένος την τιμη-

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΟΝΤΟΥ

Απεβίωσε σε ηλικία 84 ετών στο Μοναστηράκι Δωριδας όπου διέμενε μόνιμα και μετά από μακροχρόνια ασθένεια η μητέρα μας **Αικατερίνη Χήρα Γεωργίου Κοντού**.

Η κηδεία της έγινε στον Ιερό Ναό Παναγίας Φανερωμένης Μανάγουλης, εν μέσω συγγενών, συμπατριωτών και φίλων και ο ενταφιασμός της στο εκεί κοιμητήριο.

Η **Αικατερίνη Κοντού** γεννήθηκε το 1926 στο γειτονικό χωριό Γρηγόρι Ναυπακτίας, και ήταν ένα από τα τρία παιδιά του Κων/νου Χορμόβα.

Από πολύ μικρή εργάστηκε στο χωριό που γεννήθηκε σε γεωργικές και κτηνοτροφικές εργασίες, κάτω από τις δύσκολες συνθήκες της εποχής εκείνης. Επίσης εργάστηκε σκληρά ως εργάτρια, στην Πελοπόννησο στο μάξιμα της ελιάς και της σταφίδας, στην Καλαβρούζα Αιτωλοακαρνανίας φυτεύοντας πεύκα, καθώς και μεταφέροντας αλάτι από το Μεσολόγγι στη Λαμία παίρνοντας από εκεί σιτάρι και καπνό.

Παντρεύτηκε τον **Γεώργιο Κοντό** γέννημα - θρέμμα Κερασιώτη και μαζί του απέκτησε τρία παιδιά τον Θανάση τον Κώστα και τον Γιάννη.

Επειδή η εποχή εκείνη (δεκαετία του 50') ήταν σκληρή και δύσκολη, εποχή ανεργίας, φτώχειας και πείνας, ιδιαίτερα για τους διαμένοντες στα ορεινά, για αναζήτηση καλύτερης τύχης μαζί με τον πατέρα μας εγκαταστάθηκαν στο πεδινό κομμάτι της Δωριδας, στη

πεδιάδα του Μόρνου, όπου το κλίμα ήταν ηπιότερο, τα κτήματα ήταν γονιμότερα και οι βοσκότοποι πλουσιότεροι. Εκεί μαζί με τον πατέρα μας αγωνίστηκαν και δημιούργησαν ακίνητη περιουσία την οποία και παραχώρησαν στα αγαπημένα τους παιδιά.

Ασχολήθηκε με τις γεωργικές και κτηνοτροφικές εργασίες και παράλληλα με το νοικοκυριό και το μέγαλωμα μας.

Η μάνα μας υπήρξε άριστη σύζυγος, μάνα και νοικοκυρά και μας ανάθρεψε με περισσή αγάπη και φροντίδα.

Σκοπός της ήταν να σπουδάσουμε και να αποκατασταθούμε επαγγελματικά για να ζήσουμε ανετότερη ζωή και να γίνουμε χρήσιμοι άνθρωποι στην κοινωνία.

Ευτύχησε να μας δει να έχουμε αποκατασταθεί επαγγελματικά, να έχουμε κάνει οικογένειες και να σφίξει στην αγκαλιά της έξι εγγόνια.

Για αρκετά χρόνια τα καλοκαίρια ανέβαινε με τα πρόβατα στην Κερασιά και το φθινόπωρο κατέβαινε πάλι στο Μοναστηράκι.

Αγάπησε την Κερασιά και μέχρι την τελευταία στιγμή μας ρωτούσε για τους Κερασιώτες, θέλοντας πάντα να μαθαίνει τα «νέα του χωριού» όπως έλεγε.

Νοσταλγούσε τα βουνά, τα δάση και τα βοσκοτόπια που περιβάλλον την Κερασιά και τα θυμόταν με περίσσια συγκίνηση.

Μετά τον θάνατο του πατέρα μας το 2005 η υγεία της κλονίστηκε σοβαρά κατέπεσε ψυχολογικά και σωματικά μένοντας καθηλωμένη στο κρεβάτι ως την ώρα που έφυγε από τη ζωή.

Αυτή ήταν η μάνα μας και θα τη θυμόμαστε πάντα με αγάπη.

Αιωνία της η μνήμη

Τα παιδιά της

Θανάσης, Κώστας, Γιάννης

Η Κατερίνα (Ρήνα) Κοντού έλκει την καταγωγή της από ένα μικρό, αλλά πολύ όμορφο χωριό της Ναυπακτίας, το Γρηγόρι. Στο χωριό αυτό γεννήθηκε, πέρασε τα παιδικά και νεανικά της χρόνια και σε ώριμη ηλικία παντρεύτηκε τον Γεώργιο Κοντό, κάτοικο Κερασιάς Δωριδας. Εγκαταστάθηκε στην Κερασιά και συνέζησε, συνέπραξε και συνδημιούργησε για πολλά χρόνια, την πολη οικογενειακή ζωή της, μαζί με τον αγαπημένο και εξαίρετο σύζυγό της.

Ήταν μια γυναίκα καλοσυνάτη, ομιλητική και πολύ εργατική. Η σκληρή εργασία και η διαρκής πάλη για μια βελτιωμένη και καλύτερη ζωή, αποτελούσε το άλφα και το ωμέγα της ζωής της. Δεν δίστασε ποτέ να αναλάβει και να εκτελέσει και τις πιο βαριές και κουραστικές αγροτικές, κτηνοτροφικές, ακόμα και οικοδομικές εργασίες. Το όργωμα, το σκάλισμα, το πότισμα των χωραφιών, η ολονύκτια βοσκή των προβάτων σε πλαγιές και λαγκάδια, το άρμεγμα, το πήξιμο του τυριού, η μεταφορά ξύλων από το δάσος για το τζάκι και το φούρνο, το κουβάλημα πέτρας

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΑΚΑΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

μένη στρατιωτική στολή και χαιρέτηδες με χαμόγελο όλους τους χωριανούς σου. Και ύστερα, ευδιάθετος και χαρούμενος, έστρες με λεβεντιά και χάρη το λεβέντικο χορό του τόπου σου, αποχαιρέτηδες με δυνατή φωνή όλους τους πανηγυρίζοντες και ανάμεσα σε δάκρυα και κλάματα των γυναικών και κραυγές αναθέματος των ανδρών κατά των εχθρών της Πατρίδας, έφυγες ταχύτατα για να προλάβεις να υπερασπίσεις τα όσια, τα ιερά και τα πάτρια.

Στις 28 Οκτωβρίου 1940 άρχισαν οι επιθέσεις των ιταλών και βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή του μετώπου, πολεμώντας με πίστη και αφοσίωση τον εχθρό της πατρίδας επάνω στα βραχώδη και δυσπρόσιτα βουνά της Ηπείρου. Το θάρρος, η αφοβία και η γενναϊότητά σου, εντυπωσίασε τους στρατιώτες σου και εξέπληξε τους προΐσταμένους σου. Και για την αξιοσύνη και τις πολεμικές σου ικανότητες, το υπουργείο Εθνικής Άμυνας, έστω και πολύ αργά, σου απένειμε Μετάλλιο και Τιμητικό Δίπλωμα.

Η κραταιά δύναμη των ιταλών, δεν μπόρεσε να κατακτήσει την Ελλάδα, πράγμα που κατόρθωσε η πανίσχυρη Γερμανία με τις ακατανίκητες σιδηρόφρακτες φάλαγγές της. Έτσι, η χώρα μας έπεσε στα χέρια των Γερμανών και έζησε για μια 4ετία μια σκληρή, αδυσώπητη και καταδυναστική εποχή.

Μετά την αποχώρηση των Γερμανών, έλαβες κάποια ημέρα τον αναμενόμενο διορισμό σου. Υπήρέτηδες σε διάφορα Γυμνάσια της χώρας, πράττοντας παντού και πάντοτε το καθήκον σου με εντιμότητα και ευσυνειδησία. Για την όλη σου παιδευτική δραστηριότητα και το άριστο και αποδοτικό παιδαγωγικό σου έργο, η Πολιτεία σε αντάμειψε με προαγωγές αρχικά στο βαθμό του Γυμνασιάρχη και αργότερα στο υψηλό αξίωμα του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης.

Όμως ποτέ δεν παρέλειψες και τα οικογενειακά σου καθήκοντα. Με φροντίδα και επιμέλεια -μαζί και με τη σύζυγό σου- μεγάλωσες τα παιδιά σου, συμπαραστάθηκαν με κάθε τρόπο κατά τη διάρκεια των Γυμνασιακών και Πανεπιστημιακών σπουδών τους και ευτύχησες να τα καμαρώσεις αποκατεστημένα επαγγελματικά και κοινωνικά. Και ιδιαίτερα, υπήρξες ευτυχής γιατί

πρόλαβες να γνωρίσεις τα εγγόνια σου και να συμβάλεις στην αγωγή και την παιδεία τους.

Ως συνταξιούχος, δεν έπαυσες να επισκέπτεσαι το χωριό σου. Παρέμεινες γραμμένος στα Δημοτολόγια του τόπου σου, από τη γέννησή σου μέχρι το θάνατό σου. Υπήρξες ο πρώτος Πρόεδρος του Συλλόγου Κερασιωτών, με πλούσια δραστηριότητα και γόνιμη δημιουργία. Και μετέπειτα υπήρξες βοηθός και συμπαραστάτης του Συλλόγου και του χωριού μας. Πέρα από τις κάθε είδους προσφορές προς το Σύλλογο, υπήρξες και δωρητής προς αυτόν ενός οικοπέδου στο κέντρο του χωριού, για να χρησιμοποιηθεί για οποιαδήποτε ανάγκη των κατοίκων του. Για όλες αυτές τις υπηρεσίες και τις δωρεές σου, το Δ.Σ. του Συλλόγου, με ομόφωνη απόφασή του, σε ανακήρυξε επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου.

Σεβαστέ μας Δάσκαλε Θανάση!

Με τη μακροχρόνια και δημιουργική παρουσία σου στον εθνικό, δημόσιο, κοινωνικό και εκπαιδευτικό βίο της χώρας, με τους πολλαπλούς και μεστούς από γόνιμους καρπούς αγώνες σου, με την αφθονία των ανεκτίμητων υπηρεσιών στον τόπο σου και την Πατρίδα, με το πλήθος των προτερημάτων και ιδιαίτερα των ψυχικών χαρισμάτων σου, με το υψηλό σου φρόνημα, την ευγενική συμπεριφορά σου, το άσπιλο ήθος σου, την ευσυνειδησία, το κύρος και την αξιοπρέπειά σου, να είσαι βέβαιος ότι εγκαταλείποντας σήμερα τα εγκόσμια, αφήνεις στις επερχόμενες γενιές, πολύτιμες παρακαταθήκες με εθνικά, κοινωνικά και πολιτιστικά διδάγματα.

Πολυφίλητε Θανάση!

Η γη της Κερασιάς που σε γέννησε και σε ανάθρεψε και σε πλούτισε με αφθονία προτερημάτων και ψυχικών χαρισμάτων. Η μάνα γη της Ελλάδας που για την υπέρτατη προσφορά σου σε ανέδειξε δημόσιο πρόσωπο. Αυτή η μάνα γη σε δέχεται σήμερα με φιλοστοργία και αγάπη στην αγκαλιά και στα σπλάχνα της.

Και να είσαι βέβαιος ότι και η ψυχή σου πορεύεται προς τη χορεία των αγγέλων, σε τόπο όπου «ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος».

Αιωνία σου η μνήμη!

ΑΙΚΑΤ. ΚΟΝΤΟΥ

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

και άμμου για να στερεωθούν με τοίχους ο κήπος και ο περίβολος του σπιτιού, ήταν κυρίως εργασίες που βάραιναν για πολλά χρόνια την πλάτη και τους ώμους της. Όμως ποτέ δεν κίότρεψε, ποτέ δεν αγανάκτησε, ποτέ δεν εξεστόμισε πικρή κουβέντα.

Πέρα όμως από τις εργασίες και τη βελτίωση του νοικοκυριού, χρειάζεται και κάτι άλλο για να ολοκληρωθεί η οικογενειακή ευτυχία. Και αυτό δεν είναι τίποτε άλλο, παρά να ακουστούν μωρουδίτικα κλάματα και παιδικές φωνούλες. Έτσι, η Κατερίνα τα κατάφερε πολύ και απόκτησε τρία αγόρια, τα οποία μεγάλωσε με περισσή φροντίδα και επιμέλεια και τα προώθησε να μάθουν γράμματα. Ακριβώς όταν ήρθε η ώρα για σπουδές των παιδιών, η οικογένεια έφυγε από την Κερασιά και εγκαταστάθηκε στο Μοναστηράκι, παραλιακό χωριό της Δωρίδας. Εκεί, με την αγορά μεγάλου κτήματος και ανέγερση νέου σπιτιού, όπου εγκαταστάθηκαν, η Κατερίνα επιδόθηκε με ζήλο και αυταπάρηση για την προκοπή και το μέλλον των παιδιών της. Και υπήρξε ευτυχής που τα είδε να αποκτούν τίτλους σπουδών, να αποκαθίστανται επαγγελματικά, να παντρεύονται, να δημιουργούν οικογένειες και να αποκτούν τα δικά τους παιδιά, το καμάρι και την ευτυχία της γιαγιάς πλέον Κατερίνας.

Ο χρόνος περνούσε! Το γήρας προσέγγιζε όλο και περισσότερο το ζευγάρι. και πρώτος ο σύζυγος υπέκυψε στο μοιραίο. Περίπου τον ίδιο δρόμο ακολούθησε και η Κατερίνα. Το γήρας, η μοναξιά, η στενοχώρια για το θάνατο του συζύγου και η προσβολή της από βαριά ασθένεια, την οδήγησαν στο θάνατο.

Η Κατερίνα υπήρξε μια δυνατή και δημιουργική γυναίκα, με ανήσυχο και ερευνητικό πνεύμα. Η εργασία και η συνεχής δραστηριότητα, της έδιναν ελπίδα, κουράγιο και δύναμη.

Ήταν ευγενής, λεπτή στους τρόπους, καλοσυνάτη, χαρούμενη και ομιλητική. Φιλική προς συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς και έτοιμη να προσφέρει τις υπηρεσίες της όπου χρειαζόταν.

Αφοσιωμένη σύζυγος, στοργική μητέρα και καλή νοικοκυρά.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τη σκέπασε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΔΡΑΣΚΕΛΑΣ

Στις 30.1.2010 απεβίωσε στην Αθήνα όπου διέμενε, ο συγχωριανός μας **Κώστας Αδρασκέλας**. Η σορός του μεταφέρθηκε την επομένη στο Λιδορίκι και ετάφη στο εκεί κοιμητήριο.

Ο **Κώστας Αδρασκέλας** γεννήθηκε στην Κερασιά το έτος 1926. Στο όμορφο και ορεινό αυτό χωριό πέρασε τα παιδικά του χρόνια, τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο και παρέμεινε μόνιμα σ' αυτό το χωριό μέχρι τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Σε όλο αυτό το διάστημα και μετά την παρέλευση της παιδικής του ηλικίας, ασχολείτο με τα άλλα μέλη της οικογένειάς του, με την καλλιέργεια των κτημάτων, τη βοσκή του ποιμνίου ή με υλοτομίες δασικών εκτάσεων.

Μετά την αποχώρηση των Γερμανών από την Ελλάδα, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, παντρεύτηκε με Λιδορικήτισσα γυναίκα και κατατάχθηκε στο Πυροσβεστικό Σώμα.

Ύστερα από λίγα χρόνια μετανάστευσε στην Αυστραλία και εκεί, μαζί με τη γυναίκα του, οργάνωσε το νοικοκυριό του με τον κόπο και τον ιδρώτα του και ευτύχησε να αποκτήσει τρία παιδιά, δύο κορίτσια και ένα γιό, τα οποία περιέβαλε με αγάπη και φροντίδα μέχρι την ενηλικίωσή τους και την οικογενειακή τους αποκατάσταση.

Τα χρόνια πέρασαν και ήρθε η ώρα πλέον να σκεφθεί την επιστροφή του στην πατρική γη. Μαζί με τη γυναίκα του, ως συνταξιούχος πλέον, επέστρεψαν στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα. Όμως, ποτέ δεν παρέλειψαν να επισκέπτονται και παραμένουν έστω και για λίγο τότε στην Κερασιά και τότε στο Λιδορίκι.

Όμως, με την πάροδο του χρόνου, αλλά και με κάποιες ασθένειες που τον προσέβαλαν, άρχισε να χάνει σιγά-σιγά την ικανότητα της υγείας του και κάποια στιγμή έκλεισε για πάντα τα μάτια του.

Ο **Κώστας Αδρασκέλας** υπήρξε σε όλη του τη ζωή έντιμος και ευσυνείδητος άνθρωπος. Διακρινόταν για την ευγένεια, την εργατικότητα και το δημιουργικό του πνεύμα. Ήταν φιλικός προς τους συνανθρώπους του, ευγενικός και άκακος. Υπήρξε θαυμάσιος οικογενειάρχης, πιστός σύζυγος και στοργικός πατέρας.

Αιωνία του η μνήμη!

ΝΤΟΡΑ ΧΑΛΚΙΑ

Η **Ντόρα Χαλκιά**, ιατρός μικροβιολόγος, απεβίωσε στο Καστράκι Δωρίδος, όπου διέμενε και ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο του Ιερού Ναού Αγίας Φανερωμένης.

Η **Ντόρα** υπηρέτησε αρχικά ως μικροβιολόγος στο νοσοκομείο Άμφισσας. Εκεί γνωρίστηκε με τον Δημήτριο Χαλκιά, υπάλληλο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Άμφισσας, όπου η αρχική φιλική τους σχέση γινόταν όλο και στενότερη και τελικά κατέληξε στο γάμο τους.

Το ζευγάρι για να βρισκείται κοντά στους γονείς του συζύγου της που κατοικούσαν στο Καστράκι Δωρίδας, ζήτησε τη μετάθεσή του, όπου ο μεν Δημήτρης τοποτετήθηκε στο Πυροσβεστικό Τμήμα Ναυπάκτου, η δε Ντόρα στο Κέντρο Υγείας Ναυπάκτου.

Στο Κέντρο αυτό, η **Ντόρα** προσέφερε με μεγάλη προθυμία τις επιστημονικές της υπηρεσίες σε όλους τους ασθενείς της, χωρίς διακρίσεις και χωρίς ανταλλάγματα. Επίσης, καλές και αξιοπρόσεκτες ήταν και οι καλώς εννοούμενες υπηρεσίες της προς το σύζυγο και τους γονείς του, καθώς και σε όλους τους συγγενείς της οικογένειας, φίλους και συντοπίτες.

Με αυτό το πνεύμα, δηλαδή με φιλότιμο και ανθρωπιά, εργάστηκε και προσέφερε τις υπηρεσίες της σε όλη της τη ζωή, αφήνοντας έτσι το μετά θάνατον καλό όνομα.

Η **Ντόρα** υπήρξε υπόδειγμα προσφοράς υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο. Αξιοπρεπής, έντιμη και ευσυνείδητη, καθώς και φιλική και ευγενής προς τους οικείους, συγγενείς, φίλους και συνανθρώπους της, απέσπασε την αγάπη και τη συμπάθειά τους.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τη σκέπασε.

ΔΩΡΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Ιέρωνος 6 & Τιμοθέου, Παγκράτι, Τηλ./Fax: 210 7513646

Προς Συλλόγους Δωριέων

Χρήση Αίθουσας Δωρικής Στέγης

Σας γνωρίζουμε ότι η αίθουσα της Δ.Α. προσφάτως ανακαινισμένη, μπορεί να διατίθεται και να χρησιμοποιείται για συγκεντρώσεις Δωριέων, επιστημονικές διαλέξεις, καθώς και για Γεν. Συνελεύσεις και εκδηλώσεις κοπής πίτας των Συλλόγων Δωριέων.

Για τον προγραμματισμό της χρήσης και με βάση τη διαθεσιμότητα που υπάρχει, παρακαλείσθε όπως επικοινωνείτε με τον Γεν. Γραμματέα της Δωρικής Αδελφότητας κ. **Παναγιώτη Σταμάτη**, στο τηλ. **6974 459685**.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Κων/νος Λιάπης

Ο Γεν. Γραμματέας
Παναγιώτης Σταμάτης

Εορταστικά Μηνύματα

Αγαπητές συνδημότισσες, αγαπητοί συνδημότες, φίλες και φίλοι του Δήμου Λιδωρικίου

Για τις Άγιες ημέρες του Πάσχα εύχομαι ολόψυχα σε σας και τις οικογένειές σας Καλή Ανάσταση και Χρόνια Πολλά με υγεία, χαρά και ευτυχία.

Ο Δήμαρχος Λιδωρικίου
Γεώργιος Κουλούλας

•••

Κάθε μέρα να είναι μια Ανάσταση. Ένα βήμα πιο μπροστά, για καλύτερη ζωή, για μας και για τον τόπο μας.

Ευχόμαστε η Ανάσταση να φέρει την Ειρήνη και σε όλους τους λαούς της γης, να δώσει τη γαλήνη.

Οι Νομαρχιακοί σύμβουλοι του συνδυασμού
«ΦΩΚΙΔΑ ΠΑΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ»

Γιώτα Γαζή

Χρήστος Γιαννικούλης
Δήμητρα Καραγεώργου
Παναγιώτης Μπεχλιβανίδης
Γιώργος Παπαλεξίου
Πένυ Σπυροπούλου
Κώστας Τσάρας

Πασχαλινές δεχθείτε ευχές, απ' την καρδιά βγαλμένες, όλες οι μέρες της ζωής να είναι αναστημένες. Τώρα που είναι Πασχαλιά και η ευχή μας πιάει το τέλος κάθε Γολγοθά εύχομαι να σημάνει.

Γιώτα Γαζή

Μέλος Εθνικού Συμβουλίου
ΠΑΣΟΚ

•••

Και σε δύσκολους για τη χώρα καιρούς, η μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης, η Ανάσταση του Θεναθρώπου, γιορταζόταν σκορπώντας Ελπίδα και Πίστη στη Ζωή κατά του θανάτου, στο Φως κατά του σκότους.

Έτσι κι εφέτος, εύχομαι από καρδιάς σε όλους και όλες Συμπατριώτες Φωκείς και Φίλους Χρόνια Πολλά και Καλό Πάσχα με υγεία, οικογενειακή προκοπή και ξεπέρασμα όλων των δυσκολιών μας.

Αναστάσιος Χαρ. Φλώρος
τ. Νομαρχιακός Σύμβουλος
Πολιτευτής Ν.Δ. Ν. Φωκίδας

Νέο Δ.Σ. στον Συνεταιρισμό Δάσους Κερασιάς Δωρίδας

Συγκροτήθηκε σε σώμα το Δ.Σ. του Δασικού Συνεταιρισμού, που εκλέχτηκε στις αρχαιρεσίες της 29.11.2010 και η σύνθεσή του έχει ως ακολούθως:

Πρόεδρος: Κωνσταντόπουλος Π. Ζήσιμος
Αντιπρόεδρος: Χάρος Β. Ιωάννης
Γραμματέας: Ράπτης Κ. Ιωάννης
Ταμίας: Κοντός Γ. Αθανάσιος

Ο Σύλλογος και η εφημερίδα μας, τους εύχονται καλή επιτυχία στο έργο τους.

Το χωριό μου η Κερασιά

*Αφιερωμένο στον πατέρα μου
και σ' όλους τους Κερασιώτες*

Το γλυκοχάραμα κινώ ν' ανέβω στις ραχούλες
κι ακούω κελάηδισμα αηδονιού, τσοπάνου τη φλογέρα
γλυκά-γλυκά να τραγουδά για ωραίες βλαχοπούλες
κι έχουν τα λόγια του καημό σκορπίζουν στον αιθέρα.

Το μονοπάτι ακολουθώ, φτάνω στον αη Γιάννη
και μέσα κόρη όμορφη κάνει την προσευχή της
γυρνά τα ελατόδεντρα σαν να γυρεύουν χάρη
κι από γριούλα ταπεινή ζητάω την ευχή της.

Περνώ πλατάνια, καστανιές και βγαίνω στο αλώνι
και μια χαρά με διαπερνά αντίκρυ σαν κοιτάζω.
Είν' το χωριό μου, η Κερασιά, γερόντοι μένουν μόνοι,
είν' η μεγάλη αγάπη μου, το λέω, δεν διστάζω.

Ακούω και τις ρεματιές με το κελάρυσμά τους
και μια λαχτάρα στην καρδιά γεννιέται και ριζώνει,
να ρθω πάλι στον τόπο μου και όλα χάρισμά τους,
γλυκιά ζωή να χαίρομαι, πίκρα να μη ζυγώνει.

Αικατερίνη Χ. Μακρή

Προσφορές προς τον Σύλλογο

Για τους σκοπούς του Συλλόγου προσέφεραν:

1. Μακρής Παναγιώτης € 100
2. Μπαουστάνος Παναγιώτης & Γαρυφαλλιά € 50
3. Κατσιμάργου-Χάρου Γεωργία € 20
4. Γκάνος Κωνσταντίνος € 20
5. Φραγκούλης Γιώργος € 25
6. Μακρή Ειρήνη € 50
7. Μακρής Βασίλειος, στη μνήμη του θείου του Μακρή Πάτροκλου € 50
8. Μακρής Στέλιος € 30
9. Μπαρμπαγιάννη Βασιλική € 30
10. Μπερτσιά Αλεξάνδρα € 15
11. Νικολέτου Βασιλική € 10
12. Μπίμπα-Αγγελουπούλου Ασημίνα € 10
13. Αντωνόπουλος Στέλιος € 20
14. Ζούκου Μαίρη € 30
15. Φλώρος Δημήτριος € 20
16. Χάρης Κων/νος € 100
17. Γκάνος Θεόδωρος € 40
18. Κωνσταντόπουλος Νικόλαος € 30
19. Γκάνου Ερασμία € 20
20. Ράπτης Ιωάννης € 30
21. Κοσμά Μπελίνα € 60
22. Τσακατούρα Γιώτα € 20
23. Γάρρα-Κλεισούρα Πηνελόπη, στη μνήμη Παναγιώτη & Κονδυλίας Χάρου € 50
24. Γκάνου Όλγα € 30
25. Δημόπουλος Αθανάσιος € 25
26. Χάρη Νεκταρία € 20
27. Αδρασκέλας Αντώνιος, αντί στεφάνου, στη μνήμη Κωνσταντίνου Αδρασκέλα € 50
28. Αδρασκέλας Παναγιώτης, στη μνήμη του πατέρα του Χρήστου και του αδελφού του Αντώνη € 100
29. Αλεξόπουλος Βασίλειος, στη μνήμη του Αθανασίου Πλάκα € 50
30. Ελευθερόπουλος Γεώργιος & Ασημίνα, στη μνήμη του σεβαστού μας Αθανασίου Πλάκα € 50
31. Αδρασκέλας Ι. Αντώνης, στη μνήμη Γεωργίου & Αικατερίνης Κοντού € 100
32. Ασημίνα-Κωνσταντίνος-Βασίλης Αλεξόπουλος, στη μνήμη της φίλης και γειτόνισσάς τους Κατερίνας (Ρήνας) Κοντού. € 100
33. Αλεξόπουλος Βασίλειος, στη μνήμη της Παναγιώτας (Τούλας) Καραδήμα-Χάρου € 50.

ΝΕΑ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΦΩΚΙΔΑΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Κέντρου, ήτοι σε εκπαιδευτικούς, μηχανικούς, υπηρεσίες του Δήμου και της Νομαρχίας, στην Ελληνική Πολιτεία που το στήριξη και στο φίλο Γιώργο Φαραγγιτάκη, υπεύθυνο τότε του υπουργείου Παιδείας για την περιβαλλοντική εκπαίδευση, που η βοήθειά του υπήρξε καθοριστική. Ακόμη, δέον να σημειωθεί ότι η φιλοξενία στη Φωκίδα 2000 παιδιών και καθηγητών κάθε χρόνο εκτός εκπαιδευτικού ρόλου, έχει και ρόλο εξόχως αναπτυξιακό για την πόλη της Άμφισσας και το Νομό μας.

• Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας ενημερώνει ότι ολοκληρώθηκε η **Προμήθεια και Εγκατάσταση Πληροφοριακού Συστήματος Ενημέρωσης Καιρικών Συνθηκών του Δευτερεύοντος Εθνικού Οδικού Δικτύου της Νομαρχίας Φωκίδας**, έργο που εντάχθηκε στο Γ' ΚΠΣ της ΚτΠ Α.Ε. και βρίσκεται πλέον σε πιλοτική λειτουργία.

Σύμφωνα με τις προδιαγραφές που ετέθησαν, εγκαταστάθηκαν τέσσερις (4) μετεωρολογικοί σταθμοί και τέσσερις (4) πινακίδες (οθόνες) μεταβλητών μηνυμάτων (VMS) σε αντίστοιχα σημεία του οδικού δικτύου του νομού μας που ενημερώνουν τους διερχόμενους οδηγούς για τα καιρικά φαινόμενα που λαμβάνουν χώρα σε πραγματικό χρόνο. Τα σημεία που είναι εγκατεστημένοι οι μετεωρολογικοί σταθμοί (Μ.Σ.) είναι τα παρακάτω:

1. Οδικός άξονας Άμφισσα – Λαμία : Θέση 51ο χιλιόμετρο.
2. 23 km οδικού άξονα Ιτέας – Δεσφίνας – Όρια Νομού (περιοχή Μεσόκαμπος – Κόμβος προς Αντίκυρα).
3. 20 km οδικού άξονα Άμφισσας – Λιδωρικίου (μετά τη Βουνιχώρα).
4. Οδικός άξονας 51ο km – Καλοσκοπή - Μαυρολιθάρι: περιοχή Βρύζες.

Τα σημεία όπου έχουν τοποθετηθεί οι πινακίδες μεταβλητών μηνυμάτων (VMS), οι οποίες ενημερώνονται με προειδοποιητικά εναλλασσόμενα μηνύματα (Variable Messages) που προέρχονται από την επεξεργασία των μετεωρολογικών στοιχείων τα οποία αποστέλλουν οι αισθητήρες που είναι τοποθετημένοι στους μετεωρολογικούς σταθμούς (θερμοκρασία, υγρασία, κατακρημνίσεις, πάχος, χιόνι κ.λ.π.) είναι τα παρακάτω:

1. Άμφισσα – Λαμία: Αμέσως μετά την έξοδο της Άμφισσας προς Λαμία (μετά το ΚΤΕΟ).
2. Λαμία – Άμφισσα: Στον κόμβο της Γραβιάς προς Άμφισσα.
3. Άμφισσα – Λιδωρική: Στην αρχή του οδικού άξονα Άμφισσας – Λιδωρική, στην έξοδο της Άμφισσας (εργατικές κατοικίες).
4. Ιτέα – Δεσφίνα: Έξοδος Ιτέας προς Δεσφίνα. (κάμπινγκ Αη Γιάννης).

Τέλος μπορείτε να ενημερωθείτε για τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν στα άνωθεν σημεία και τα μηνύματα που εμφανίζονται στις πινακίδες VMS, μπαίνοντας στην Ιστοσελίδα <http://www.nafokidas.gr>, όπου μεταξύ των άλλων μπορείτε να δείτε μετρήσεις των σταθμών, εικόνα από τέσσερις WEB κάμερες που είναι εγκατεστημένες στους μετεωρολογικούς σταθμούς κ.λ.π

Η μελέτη της «Προμήθειας και εγκατάστασης πληροφοριακού συστήματος ενημέρωσης καιρικών συνθηκών του δευτερεύοντος εθνικού οδικού δικτύου της Νομαρχίας Φωκίδας» είχε προϋπολογισμό 42.245 €, ενώ η υλοποίηση (εγκατάσταση) του έργου 557.634 €. Το έργο χρηματοδοτήθηκε από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Κοινωνία της Πληροφορίας», στο πλαίσιο του Γ' ΚΠΣ, σε ποσοστό 80% και από Εθνικούς Πόρους σε ποσοστό 20%. Ανάδοχος ήταν η Κοινοπραξία Εταιριών «Επιστημονικές Επιχειρήσεις ΕΠΕ – Αλγόριθμος – Monitor Electronics».

• Την Παρασκευή 19.02.2010 κλιμάκιο μηχανικών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Φωκίδας με επικεφαλής το Νομάρχη Φωκίδας Νικόλαο Δημ. Φουσεκή επισκέφτηκε τα Δημοτικά Διαμερίσματα Διακοπίου και Στύλιας του Δήμου Λιδωρικίου καθώς και τα Δημοτικά Διαμερίσματα Κάμπτος, Παλαιοξάρι, Μοναστηράκι και Μαραθιάς του Δήμου Τολοφώνος.

Στην επίσκεψη συμμετείχε και ο Γενικός Γραμματέας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης κ. Ι. Τζαβάρας, Πολιτικός Μηχανικός.

Σκοπός της επίσκεψης ήταν η επιτόπου αξιολόγηση των προβλημάτων στο επαρχιακό και εθνικό δίκτυο που έχουν δημιουργηθεί από τις ισχυρές βροχοπτώσεις των τελευταίων μηνών σε συνδυασμό με την έντονη σεισμική δραστηριότητα.

Ακολούθησαν συναντήσεις με τους Προέδρους των Τοπικών Διαμερισμάτων των χωριών αλλά και τους Δημάρχους Λιδωρικίου και Ευπαλίου κ.κ. Γ. Κουλούλα και Αν. Παγώνη.

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων θα απαιτηθεί πρόσθετη επιχορήγηση από κονδύλια της Πολιτικής Προστασίας του Υπουργείου Εσωτερικών.

Η κοπή της πίτας του Συλλόγου μας

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

δρες, μικροί και μεγάλοι και η εορτή έφτασε στο τέλος της.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι κ.κ.

Ο πρώην Υπουργός κ. Νικ. Γκελεστάθης παραδίδει τιμητική πλακέτα στην Μαρία-Ευαγγελία Αξιώτη, για την αποφοίτησή της από τη Σχολή Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας του Παντείου Πανεπιστημίου.

Η Βουλευτής Φωκίδας κ. Αφρ. Παπαθανάση παραδίδει τιμητική πλακέτα στον Ελευθέριο Βρέττα, για την αποφοίτησή του από το Τμήμα Λογιστικής του Τ.Ε.Ι. Μεσολογίου.

1) **Αφροδίτη Παπαθανάση**, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Ν. Φωκίδας.

2) **Νικόλαος Γκελεστάθης**, πρώην Βουλευτής Ν.Δ. και υπουργός.

Ο επί τιμή Επίτροπος Επικρατείας Διοικητικών Δικαστηρίων κ. Νίκος Αθανασόπουλος παραδίδει τιμητική πλακέτα στην Μαρία Μπουλουγούρη, για την αποφοίτησή της από τη Σχολή Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας του Παντείου Πανεπιστημίου.

Ο Πολιτευτής Ν. Φωκίδας κ. Γιώργος Πίττας παραδίδει τιμητική πλακέτα στην Ζωή Χάρου, για την αποφοίτησή της από το Τμήμα Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου.

3) **Νίκος Αθανασόπουλος**, επί τιμή Επίτροπος Επικρατείας Διοικητικών Δικαστηρίων

4) **Βασίλειος Αλεξόπουλος**, Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Βαρδουσίων, ως εκπρόσωπος του Δημάρχου.

5) **Λούλα Κουφάκη**, εκπρόσωπος Ομογενών Στερεάς Ελλάδας, Αμερικής-Καναδά και Πρόεδρος Ενώσεως Γυναικών Φωκίδος.

6) **Ζωή Φλώρου**, Πρόεδρος Συλλόγου Κριατισιωτών Δωρίδος.

7) **Γιώτα Τσακατούρα**, Πρόεδρος Συλλόγου Αλεποχωριτών Δωρίδος.

8) **Γεώργιος Πίττας**, Πολιτευτής Ν. Φωκίδος.

Δεν μπόρεσαν να παραστούν στην εορτή μας και μας ευχήθηκαν καλή επιτυχία: α) Ο **Σεβ. Μητροπολίτης Φωκίδος κ.κ. Αθηναγόρας**

β) Ο Νομάρχης Φωκίδος κ. **Νικόλαος Φουσέκης**.

γ) Η Πολιτευτής Φωκίδος Ν.Δ. κ. **Ιωάννα Γκελεστάθη**.

Η Πρόεδρος της Ένωσης Γυναικών Φωκίδος κ. Λούλα Κουφάκη, παραδίδει τιμητική πλακέτα στον Νικόλαο Γίωνα, για την εισαγωγή του στη Σχολή Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

δ) Ο πρώην Βουλευτής Ν.Δ. και Υφυπουργός κ. **Ιωάννης Μπούγας**.

ε) Ο επί τιμή Αντιπρόεδρος Αρείου Πάγου κ. **Πολύκαρπος Βούλγαρης**.

στ) Ο πρώην Υπουργός κ. **Άρης Σπηλιωτόπουλος**.

ζ) Ο Πρόεδρος του Ο.Σ.Κ. κ. **Ευθύμιος Αλεξανδρής**.

Το χορευτικό του Συλλόγου μας

ΒΙΒΛΙΑ

Χαράλαμπος Δ. Χαραλαμπόπουλος: «Του Δήμου Αποδοτίας τα χωριά»

Τον περασμένο χρόνο είδε το φως της δημοσιότητας στο χώρο της Τοπικής Ιστορίας, ένα πολύ σημαντικό βιβλίο. Πρόκειται για το βιβλίο του **Χαράλαμπου Χαραλαμπόπουλου** (Πρόεδρου της Εταιρείας Ναυπακτικών Μελετών και συγγραφέα πολλών ιστορικών μελετών για τη Ναυπακτία) με τίτλο «**Του Δήμου Αποδοτίας τα χωριά**», έκδ. Εταιρείας Ναυπακτικών Μελετών, Αθήνα 2009, σελ. 575 (χορηγός Δήμος Αποδοτίας).

Το βιβλίο χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο μέρος αναφέρεται με συντομία στο ιστορικό των Δήμων Αποδοτίας και Οφιονίας το 1835, την μετέπειτα διοικητική τους εξέλιξη και στη σημερινή μορφή του Δήμου Αποδοτίας, που περιλαμβάνει και τα χωριά τα ανήκοντα άλλοτε στο Δήμο Οφιονίας.

Το δεύτερο μέρος αποτελείται από είκοσι κεφάλαια όσα και τα σημερινά είκοσι Τοπικά Διαμερίσματα - χωριά: Άνω Χώρα, Αμπελακιώτισσα, Αναβρυτή, Ασπριά, Γραμμένη Οξυά, Γρηγόριον, Ελατόβρυση, Ελατού, Καλλονή, Κάτω Χώρα, Κεντρική, Κοκκινοχώριον, Κρουνέρια, Κυδωνέα, Λεύκα, Λιμνίτσα, Μανδρινή, Πόδος, Τερψέα.

Η ταυτότητα και η ιστορία κάθε χωριού δίνεται μέσω του σχήματος: α. Θέση - Έκταση - Πληθυσμός - Υπαγωγή, β. Ονο-

μασία - Ίδρυση - Ιστορικά - Οικογενειακά, γ. Αρχαιότητες - Μνημεία - Αξιοθέατα, δ. Παραδόσεις, ε. Δημοτική ποίηση - Τοπική ποίηση.

Από τις βιβλιογραφικές και τις αρχαιακές πηγές, που αναζήτησε επιμόνως ο συγγρα-

Πανηγύρι στην Κερασιά (29 Αυγούστου 1959)

φέας, σχετικά με τα παραπάνω στοιχεία προκύπτουν πολύ ενδιαφέρουσες και διαφωτιστικές πληροφορίες για την ιστορία του τόπου από τους νεότερους χρόνους μέχρι τις μέρες μας. (Ο συγγραφέας δεν προχωρεί στην εξιστόρηση της περιόδου της Κατοχής και του Εμφυλίου πολέμου, επειδή θεωρεί άκαιρη -κατά τη γνώμη μου σωστά- μια τέτοια συγγραφή).

Είναι αξιοσημείωτο ότι όλα σχεδόν τα παραπάνω χωριά

αναφέρονται με τα ίδια ονόματα που είχαν πριν αυτά αλλάξουν τον 20ό αιώνα σε τουρκικά κατάστιχα ήδη από το 1454/55, δηλ. ένα χρόνο μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης. Έτσι καταρρέει η ατεκμηρίωτη άποψη πολλών, που

ντομη παρουσίαση, συμπερασματικά θα έλεγα για το βιβλίο του κ. Χαραλαμπόπουλου, ότι πρόκειται για μια αξιόλογη ιστορική μελέτη με πολύ ενδιαφέρον περιεχόμενο, γραμμένη με βάση τους κανόνες της επιστήμης της Ιστορίας και κατά τέτοιο τρόπο που να διατηρείται αδιάπτωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Συγχρόνως μάς υπενθυμίζει ότι παρήλθε πια και στην Τοπική Ιστορία η εποχή του ερασιτεχνισμού, του στερού τοπικισμού και της μυθοπλασίας. Η Ιστορία γράφεται με βάση τις πηγές και τον κριτικό έλεγχο των πηγών αυτών.

Για μας τους Δωριείς, το βιβλίο έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού η περιοχή στην οποία αναφέρεται, είναι όμορη με τη δική μας και η Ιστορία των χωριών της δεν μπορεί να είναι διαφορετική από την Ιστορία των δικών μας χωριών.

Συγχαρητήρια, λοιπόν, στο συγγραφέα, συγχαρητήρια και στο Δήμο Αποδοτίας που χρηματοδότησε την καλαίσθητη έκδοση. Εύχομαι, τέλος, στην επικείμενη διοικητική αναδιοργάνωση της χώρας, ο σημερινός Δήμος Αποδοτίας και Βαρδουσίων να ενωθούν. Και πρέπει να ενωθούν, γιατί το φυσικό τους περιβάλλον είναι εννιαίο και γιατί συνολικά μπορεί να αξιοποιηθεί.

Ιωάννης Γ. Χριστιάς
Ομ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Τελειώνοντας αυτή τη σύ-

Εξαφάνιση Ταξ. Μακρή. Ίδρυση Πολιτικής Αεροπορίας

Του **Ηλία Π. Χάρη**

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Γυρίζοντας στο σπίτι που έμενα, στα ερωτήματά μου απαντούσε αόριστα, αφηρημένος απ' τις κακουχίες, απ' τις περιπέτειες, είχε πέσει και από σιδηρόδρομο εν κινήσει, είχε χτυπήσει και πολλά τέτοια.

Παρακάλεσα τη σπιτονοικοκυρά μου και μας ετοίμασε κάτι να φάμε· εκεί που τρώγαμε, είδε δίπλα στον τοίχο, δύο βαλίτσες και δύο σάκκους στρατιωτικούς και με ρώτησε τι είναι. Του απάντησα «τρόφιμα» (ρύζι, καφές, ζάχαρη), ενδύματα, υποδήματα κλπ. γιατί στην Ελλάδα, στο χωριό, δεν τα βρίσκεις.

Μετά πήγαμε στην Αλεξάνδρεια, βγάλαμε αναμνηστική φωτογραφία, του είπα ότι με ειδοποίησαν να επιστρέψω στο Κάιρο, να ετοιμαστούμε, θα επιστρέψαμε στην πατρίδα.

Ήρθε στο Κάιρο, βγάλαμε άλλη μια αναμνηστική φωτογραφία, μέσα στο ξενοδοχείο που έμενα, αποχαιρετηθήκαμε και ανταμώσαμε στην Αθήνα αργότερα, στην ταβέρνα «Η Ρούμελη».

(Συνεχίζεται)